

Vännäs 2011-08-13

Ännu en säsong med Krantz Challenge är över.

Först och främst vill jag tacka alla jag träffat och haft att göra med, inte minst Lovisa Fhinn och Krantzarna!

Det är livskvalitet att få umgås med er alla!

Tack även till sponsorerna!

Den här sommaren har jag haft möjligheten att följa och på nära håll studera fyra femtedelar av familjen Krantz. En av världens trevligaste och vänligaste familjer!

Sommartid är dom oftast ute och flyger, men under stora delar av vintern häckar dom i Gussjö där de har byggt sitt bo.

Under den kallaste vintern flyger hanen till varmare breddgrader för att samla krafter inför nästa säsong.

Hanen, pappa Krantz, vet allt om Amerikanska bilar och ses ofta gå omkring i skinnpaj och boots som liknar kyrkbåtar från Rättvik!

Jag försökte sätta honom på pottkanten här om dagen då jag bakom scenen träffade en camaroägare som byggt sin bil i COPO utförande, något jag inte hade den blekaste om vad det var.

1969 kunde de beställas med en L72 427 cast iron 425hp motor eller en ZL1 427 all-aluminium 430hp motor. Uppskattningsvis var 500hp den verkliga styrkan för ZL1 motorn.

Men även det hade Krantzen koll på!

Han tillade även att återförsäljaren Don Yenko gjorde det redan 1967 genom att byta ut 396 motorer mot 427 motorer men det blev väldigt kostsamt så det sägs att Yenko gjorde påtryckningar hos GM för att få motorerna monterade direkt på fabriken något som blev verklighet 1969.

Krantz har ju som alla vet en stor turnebuss med sovrum, kök, vardagsrum, biosalong och skrinluder.

I början av säsongen kom Krantzen med ett förslag. ” Vi tar bussen i sommar. Du och jag kör. Vi byts av ofta så vi inte hinner blir trötta.”

Det tyckte jag lät som en okey deal.

Konstigt nog hade Krantz en förmåga att alltid somna innan vi körde ut genom grindhålet i Gussjö, sedan såg vi inte röken av honom förrän framme vid tävlingsplatserna då jag i ren ilska tvärnitade så han flög ur sängen och kom rullande genom bussgången med håret spretandes som antennerna på infanteriets radioterrängbil 938.

När han slagit stopp emot värmepaketet längst fram i bussen hamnade han ofelbart med en förmåga som en gammal traktormotors startkrantz alltid i samma läge, hopknölad, och med sin bedjande blick riktad rakt emot mej!

Varje gång han blev liggande så, såg det ut som han försökte sända ett meddelande genom antensspröten som stack ut lite här och där på pallet!
”Åke - kom”...sprrrraak...”F,låt - kom”...sprrrraak...”Ja somna litte - kom”
Oj vad jag då ångrade mitt fula tilltag!

Tur han har Myran säger jag!

Hon kutar runt med telefonen fastklämd mot axeln, bokandes tävlingar, spelningar och boenden samtidigt som hon kokar kaffe, lagar mat och ser till att Krantz inte ramlar ut genom bussdörren i kalsongerna och med bootsen på fel fot!

Hon är helt enkelt den som smörjer och ser till att alla kugghjul i maskineriet snurrar.

Cool-Affe är familjens skalman. Det alltid brunbrända muskelknippet med fastväxta kyrkbåtar på fötterna. Vig som en ledlös ormmänniska, alltid med ryggen i hand zippandes på en kaffe.

Jag vet något som inte alla vet om Affe...Han är fenomenal på matlagning och dessutom är han en otroligt snäll prick!

Yngste Krantz brukar vakna som Rufskalufs-Gottfrid men blir snart Raggarrille-Gotte. Han kan nästan mer om bilar än sin far. Stark som en oxe och kvicktänkt som en iller tar han ut färdriktning och har Full fart framåt innan vi andra ens sett vägvisarskylten!

Jag hoppas att Krantzarna återvänder nästa sommar och att vi även då får följa hur de lever och fortplantar sej!

Fredag eftermiddag 12/8 började vår resa mot Umeå där vi bokat rum. På vägen upp fick vi reda på att Daniel Burwall, Coyote Cruisers, bokat en stuga åt oss på Vännäs camping så vi svängde vänster i Nordmaling.

Sent om sider bokade vi av Umeå. Men när vi kom till Vännäs camping fanns vi inte med i bokningslistan! Gissa om jag ångrade att vi bokat av Umeå timmen innan.

Det är bara att krypa under en risgran å slagga då tänkte vi men Daniel Burwall och receptionstjejen Amanda på Vännäs camping blev upprörda och kämpade febrilt för att vi skulle få sova inomhus.

Efter lite strul och några samtal löste dom det tillsammans med campingägaren Bert-Ove.

Vi fick hushållera i ett stort hus med tre badrum och en jättefin asfaltparkering till bussen.

Det var det positivaste strul jag någonsin upplevt!

Hit kommer jag gärna igen om vi får bo på samma ställe!

På lördagen kördes säsongens sista Krantz Challenge hos Coyote Cruisers i strålande sol utanför Vännäs motormuseum där massor av folk infunnit sej för att beskåda de nervdallrande duellerna.

När racet drog igång siktades något stort och gult i skyn. Om den är nödig ovanför oss blir det kris, sade någon. När den kom närmre såg vi att den var bemannad med en känd profil från Sundsvall, Rolf Stenström, han som på sjuttioalet gäckade polisen när han for omkring som en bålgeting på gator och torg i sin vassa gocart. Nu hade han flyttat till Umeå och stigit till väders, kanske även nu för att gäckta poliser! Vissa får aldrig nog.

Tack för i sommar och hoppas vi träffs igen!

Åke Tjernell
Norrhassel.